

VONNIS

nummer : 2162

datum: 5 april 2007

De Rechtbank van eerste aanleg van het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, kamer 8C, rechtdoende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

Notitie nummer: AN43.99.316-03

in zake van **HET OPENBAAR MINISTERIE:**

en waarbij zich hebben aangesloten als burgerlijke partijen:

1. - A. F.,
geboren in Turkije op (...),
wonende te (...),
Turk

- U. K.,
geboren te (...) op (...),
wonende te (...),
Belg

- K. M.,
geboren te (...),
wonende te (...),
Turk

voor en namens wie verschijnt, Mr. B. SIMONS loco Mr. V. VAN AELST, kantoorhoudende te (...), woonstkiezend ten kantore van voormeld advocaat, bij akte verleden door onderzoeksrechter C. CLOOSTERMANS te Antwerpen, op 4 maart 2003, het onderzoek geopend zijnde ingevolge deze aanstelling als burgerlijke partij;

2 - B. M.,
geboren in Turkije op (...),
wonende te (...)

- U. B.,
geboren te (...) op (...),
wonende te (...)

voor en namens wie verschijnt, Mr. V, BEHIELS loco Mr. K. LUYCKX, kantoorhoudende te (...), woonstkiezend ten kantore van voormeld advocaat, bij akte verleden door onderzoeksrechter R CAMBERLAIN te Antwerpen, op 28 mei 2003, het onderzoek NIET geopend zijnde ingevolge deze aanstelling als burgerlijke partij;

3. HET CENTRUM VOOR GELIJKHEID VAN KANSEN
EN RACISME,
gevestigd te 1040 Brussel, Wetstraat 155,

voor en namens wie verschijnt, Mr. M. WARSON, kantoorhoudende te (...), woonstkiezend ten kantore van voormeld advocaat, bij akte verleden door onderzoeksrechter K. THYS loco F. CAMBERLAIN te Antwerpen, op 11 augustus 2003, het onderzoek inzake "de inbreuken op artikel 4 lid 3 en of 4 van de wet van 30 juli 1981 inzake racisme" NIET geopend zijnde ingevolge deze aanstelling als burgerlijke partij;

4. V. D. V. J.,
arbeider,
geboren te (...),
wonende te (...),
Belg,

voor en namens wie verschijnt, Mr. Carios TEURELINCKX, kantoorhoudende te (...), woonstkiezend ten kantore van voormeld advocaat, bij akte verleden door onderzoeksrechter F. CAMBERLAIN te Antwerpen, op 15 oktober 2003, het onderzoek WEL geopend zijnde voor de feiten van "willekeurige arrestatie" en "huisvredebreuk" doch NIET geopend zijnde voor de feiten van "valsheid in authentieke akten" en machtsmisbruik met geweld zonder wettige reden" ingevolge deze aanstelling als burgerlijke partij;

5. P. S.,
zelfstandige,
geboren te (...),
wonende te (...),
Belg,

voor en namens wie verschijnt, Mr. A. WELLENS, kantoorhoudende te (...), woonstkiezend ten kantore van voormeld advocaat, bij akte verleden door onderzoeksrechter C. VAN WAMBEKE loco B. VAN CAMP te Antwerpen, op 8 januari 2004, het onderzoek geopend zijnde voor feiten van "diefstal" en "mondelijke bedreigingen" ingevolge deze aanstelling als burgerlijke partij;

TEGEN:

1. **D. B. M. A.**
gewezen politicommissaris bij de lokale politie Antwerpen
geboren te (...), op (...)
wonende te (...)
Belg
2. **M. A.**
politie-inspecteur bij de lokale politie Antwerpen
geboren te (...), op (...)
wonende te (...)
Belg

BETICHT VAN:

Hetzij door de misdaad of het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt. hetzij door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verieend dat de misdaad of het wanbedrijf zonder hun bijstand niet had kunnen worden gepleegd;
te Antwerpen,

de feiten gepleegd tussen 6 februari 1999 en 30 april 2003. de feiten de voortdurende en achtereenvolgende uitina zijnde van eenzelfde opzet. het laatste felt gepleegd zijnde op 29 april 2003,

A. **de eerste:** op 24 februari 2002 Met behulp van geweld of bedreiging, hetzij gelden, waarden, roerende voorwerpen, schuldbrieven, biljetten, promessen, kwijtingen, hetzij de ondertekening of de afgifte van enig stuk, dat een verbintenis, beschikking of schuldbevrijding inhoudt of

teweegbrengt, te hebben afgeperst, namelijk de handtekening tot schriftelijke toestemming tot huiszoeking voor de woning te (...) ten nadele van P. S., het misdrijf gepleegd zijnde door een openbaar ambtenaar door middel van zijn ambtsbediening;

B. Als openbaar officier of ambtenaar, met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden, bij het opmaken van akten van zijn ambt, het wezen of de omstandigheden ervan vervalst te hebben, hetzij door andere overeenkomsten te schrijven dan die welke partijen hebben opgegeven of gedicteerd, hetzij door als waar op te nemen, feiten die het niet zijn, namelijk

I. de eerste,

a) op 13 augustus 2000

ten nadele van H. K. in het proces verbaal 60.23.47895.2000 valselijk vermeld te hebben dat tegen arrestant H. K. geen politiegeweld werd toegepast. terwijl deze arrestant hardhandig met het hoofd tegen de muur geduwd werd waardoor deze door zijn benen zakte en langs de muur naar beneden gleden de stukken niet ter griffie als van valsheid neergelegd, doch in kopie aanwezig in huidig dossier onder karton V kaft 18 bijlage A

b) op 30 november 2000

ten nadele van E. E. R. in het aanvankelijk proces verbaal AN 60.23.072.054.2000 van de huiszoeking in hotel (...) in de (...) d.d. 30 november 2000 de omstandigheden van de arrestatie van E. E. R. valselijk voorgesteld te hebben teneinde de oorsprong van de kwetsuren van arrestant E. E. te verdoezelen en in hetzelfde proces verbaal de aanwezigheid van de andere tegenwoordige politiefunctionarissen, namelijk V. A., V. K. en H. M. weggelaten te hebben met het bedrieglijk oogmerk om niet als getuige te moeten optreden van het wederrechtelijk geweld en machtsmisbruik gepleegd door B. D. bij de arrestatie van E. E. de stukken niet ter griffie als van valsheid nedergelegd, doch in kopie aanwezig in huidig dossier onder karton V kaft 17 bijlage A biz. 158,159,160

c) op 2 September 2001

ten nadele van O. N. en T. A. In het proces verbaal 18.23.65374.2001 de omstandigheden van de politietussenkomenst en van de arrestatie van O. N. en T. A. valselijk voorgesteld te hebben met bedrieglijk oogmerk om het overmatig politiegeweld ten overstaan van deze arrestanten te verdoezelen, namelijk door valselijk te vermelden dat de opsteller van deze akte de bestuurder van de scooter aanmaande om te stoppen, terwijl er geen enkele voorafgaande verwittiging gegeven werd om te stoppen en valselijk vermeld te hebben het alarmsignaal en blauwe lichtbaken ontstoken te hebben terwijl het politievoertuig

zonder enig uiterlijk kenmerk en zonder verwittiging de scooter geramd heeft

de stukken niet ter griffie als van valsheid nedergelegd, doch in kopie aanwezig in huidig dossier onder karton V kaft 16 bijlage A

d) op 19 juni 2000

ten nadele van V. V. in het proces verbaal AN 41.23.36906.2000 de omstandigheden van de arrestatie van betrokkene valselijk verhaald te hebben met het bedrieglijk oogmerk het machtsmisbruik met de bijhorende opzettelijke slagen door B. D. aan V. V. te verdoezelen

de stukken niet ter griffie als van valsheid verdacht nedergelegd, doch in kopie aanwezig in huidig dossier onder karton III kaft 1/10 bijlage A

e) op 28 november 2000

namelijk door in het proces verbaal AN 60.23.071628.2000 d.d. 28 november 2000 ten laste van E. G. M. en E. A. houdende uitvoering van een huiszoeking te (...) bedrieglijk NIET vermeld te hebben dat een laptop DELL met serienummer 169-323-501-79 werd aangetroffen en inbeslaggenomen werd en deze zelfde laptop met het bedrieglijk inzicht deze te verduisteren niet vermeld te hebben op de inventaris der inbeslaggenomen goederen de

stukken niet ter griffie als van valsheid nedergelegd doch in kopie aanwezig in huidig dossier der rechtspleging in kaft 1/9 bijlage A onder stukken 1 tot en met 28

f) op 4 augustus 2002

ten nadele van V. D. V. J. (burgerlijke partij sub 4) in het proces verbaal 60.23.62685.2002 houdende de huiszoeking te (...) de beschrijving van de plaatselijke omstandigheden valselijk vermeld te hebben met het bedrieglijk inzicht het betrokken pand te kunnen betreden bij toepassing van de heterdaadprocedure voorzien in artikel 7 van de drugwet, meer bepaald beschreven te hebben dat reeds op de openbare weg een marihuanageur kon waargenomen worden en dat de marihuanaplanten aanwezig op het dakterras reeds van op de straat zichtbaar waren

de stukken niet ter griffie als van valsheid nedergelegd doch in kopie aanwezig in huidig dossier onder karton II kaft 1/7 bijlage A

g) op 6 augustus 2002

ten nadele van E. V. D. V. in het proces verbaal 63379.2002 d.d. 6 augustus 2002 houdende de uitvoering van een bevel tot huiszoeking te (...) niet vermeld te hebben dat de stormram gebruikt werd om de voordeur open te breken en valselijk

vermeld dat er geen schade was aangericht bij het betreden van het pand dit met het bedrieglijk oogmerk hetodeloos machtsmisbruik van de politiefunctionarissen te verdoezelen ten nadele van V. D. V. J. en in het gevolg proces verbaal AN 60.23.063371.2002 d.d. 6 augustus 2002 valselyk de aanwezigheid van medeopsteller D. R. weggelaten te hebben, terwijl hij mede-uitvoerder was van de huiszoeking te (...) en valselyk vermeld te hebben dat het pand langs de voordeur betreden werd die niet slotvast was en zonder schade noch wanorde aan te richten, terwijl deze voordeur wel slotvast was en zelfs met grote schade opengebroken werd door het gebruik van de stormram

de stukken niet ter griffie als van valsheid nedergelegd doch in kopie aanwezig in huidig dossier onder karton li kaft \l 7 bijlage A

h) op 23 april 2003

ten nadele van L. L. en M. M. in het proces verbaal 60.LB.43.528.2003 opgesteld door inspecteur L. houdende huiszoeking op hun adres (...) de plaatsbeschrijving valselyk voorgesteld te hebben teneinde een huiszoeking volgens de heterdaadprocedure van artikel 7 van de drugwet te wettigen meer bepaald vermeld te hebben dat door het venster een duidelyke cannabisgeur waargenomen werd en op het salontafeltje een gebruikershoeveelheid cannabis verpakt in een zakje aanwezig was en tevens in het proces verbaal van verhoor niet geacteerd te hebben dat een gebruikershoeveelheid cannabis verpakt in een zakje in beslag genomen werd en in hetzelfde proces verbaal niet vermeld te hebben dat hij de werkellyke opsteller ervan was, doch enkel dat hij de leiding van de operatie op zich nam in de hoedanigheid van officier van gerechtellyke politie de stukken niet ter griffie als van valsheid nedergelegd doch in kopie aanwezig in huidig dossier onder kaft I/ 6/ bijlage A biz. 52 tot en met 66

i) op 12 februari 2003

in het proces verbaal AN 68.LB.017567.2003 d.d. 12 februari 2003 door commissaris D. en inspecteur K. C. houdende een huiszoeking in een pand te (...), betrokken door D. R. en medewerkers een onjuiste beschrijving der plaatstoestand geacteerd te hebben met het bedriegllyk oogmerk een huiszoeking op heterdaad inzake merkkledij te wettigen, meer bepaald "via de kelderopening uitgevend op de openbare weg stelde ik vast dat er verpakking zichtbaar was die gebruikellyk is voor het verhandelen van merkkledij. Ik zag tevens textielwaren", terwijl de namaakkledij in zijn verpakkingen in werkellykheid aanwezig waren in het tweede keldergedeelte en bijgevolg van op straat

onzichtbaar waren
de stukken niet ter griffie als van valsheid nedergelegd doch in kopie aanwezig in huidig dossier onder karton IV kaft 1/3/ bijlage A (119bladen)

j) op 29 april 2003
ten nadele van M. V. N. in het proces verbaal AN 20.LB een valse voorstelling van de huiszoeking door politieagenten V. G., H. T. en V. B. op 3 april 2003 te rechtvaardigen en aldus de regelmatigheid van de inbeslagname van voorwerpen en documenten lastens V. N. M. te dekken in het dossier 20.LB. 33793.2003.
de stukken niet ter griffie als van valsheid nedergelegd doch in kopie aanwezig in huidig dossier onder kaft 1/2/ bijlage A H,

II. **de eerste**, op 11 februari 2003
ten nadele van B. M., U. B., A. F., U. K. en K. M. in het aanvankelijk proces verbaal van 11 februari 2003 AN 41.LB.14933.2003 opgesteld door commissaris B. D. een valse voorstelling te hebben gemaakt van de omstandigheden van de arrestatie van deze vijf hoger genoemde personen teneinde met bedrieglijk oogmerk het machtsmisbruik en bijpassende opzettelijke slagen door de vaststellers te verdoezelen ...
de stukken niet ter griffie als van valsheid nedergelegd. doch in kopie aanwezig in huidig dossier onder karton IV kaft 2

C. de eerste,

Als persoon die een openbaar ambt uitoefent, openbare of private gelden, geldswaardige papieren, stukken, effecten, akten. roerende zaken, welke hij uit kracht of uit hoofde van bediening onder zich heeft, verduisterd te hebben,

- I. op 26 februari 2002
ten nadele van P. S. (zie burgerlijke partij sub 5) een geldsom van ten minste 136,84 euro zijnde het verschil tussen de geldsom die deze verklaart in zijn bezit te hebben gehad en hetgeen in beslaggenomen en ter griffie gedeponereerd werd
- II. op 28 november 2000
ten nadele van de rechtspersoon NV LLOYDS REGISTER OF SHIPPING, vertegenwoordigd door E. H., middels het gebruik van het valse stuk nader omschreven sub tenlastelegging B.I.e) een laptop PC van het merk DELL met serienummer 169-323- 501-79

D. de eerste: op 11 februari 2003
Openbaar officier of ambtenaar, een bestuurder, agent of aangestelde van de Regering of van de politie, een uitvoerder van rechterlijke bevelen of van

vonnissen, een hoofdbevelhebber of ondergeschikt bevelhebber van de openbare macht zijnde, in de uitoefening of ter gelegenheid van de uitoefening van zijn bediening, zonder wettige reden tegen personen geweld gebruikt hebbend of doen gebruiken, namelijk opzettelijk verwondingen of slagen te hebben toegebracht aan U. B., de slagen of verwondingen hebbende hetzij een ongeneeslijk lijkende ziekte, hetzij een blijvende ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid, hetzij het volledig verlies van het gebruik van een orgaan, hetzij een zware verminking ten gevolge gehad (burgerlijke partij sub 2 punt 2)

E. Openbaar officier of ambtenaar, een bestuurder, agent of aangestelde van de Regering of van de politie, een uitvoerder van rechterlijke bevelen of van vonnissen, een hoofdbevelhebber of ondergeschikt bevelhebber van de openbare macht zijnde, in de uitoefening of ter gelegenheid van de uitoefening van zijn bediening, zonder wettige reden tegen personen geweld gebruikt hebbend of doen gebruiken, namelijk opzettelijk verwondingen of slagen te hebben toegebracht aan hierna bepaalden, de slagen of verwondingen hebbende een ziekte of ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid ten gevolge gehad.

I. de eerste:

a) op 21 april 2002

aan H. M.

b) op 4 augustus 2002

aan V. J.

II. de eerste: op 5 januari 2000

aan D. O.

III. de eerste en de tweede: op 11 februari 2003

aan U. K., B. M. en A. F.

F. de eerste,

Openbaar officier of ambtenaar, een bestuurder, agent of aangestelde van de Regering of van de politie, een uitvoerder van rechterlijke bevelen of van vonnissen, een hoofdbevelhebber of ondergeschikt bevelhebber van de openbare macht zijnde, in de uitoefening of ter gelegenheid van de uitoefening van zijn bediening, zonder wettige reden tegen personen geweld gebruikt hebbend of doen gebruiken, namelijk opzettelijk verwondingen of slagen te hebben toegebracht aan een minderjarige, namelijk

I. op 2 September 2001

aan O. N., geboren op 7 november 1984 en aan T. A., geboren op 24 februari 1984

II. op 15 januari 2003

aan M. L., geboren te Antwerpen op 4 September 1987 en aan A. Y., geboren op 6 november 1986

G. Openbaar officier of ambtenaar, een bestuurder, agent of aangestelde van de Regering of van de politie, een uitvoerder van rechterlijke bevelen of van vonnissen, een hoofdbevelhebber of ondergeschikt bevelhebber van de openbare macht zijnde, in de uitoefening van zijn bediening, zonder wettige redenen tegen personen geweld gebruikt hebbend of doen gebruiken, namelijk opzettelijk verwondingen of slagen te hebben toegebracht

I. de eerste: op 7 februari 1999 aan B. M. geboren op 23 September 1982

II. de eerste: op 11 februari 2003 aan K. M.

III. de eerste,

a) op 9 augustus 1999
aan M. V. (feit De Keyzerlei Century Center)

b) op 10 juni 2000
aan V. V.

c) op 15 december 2002
aan J. P. J.

d) op 28 januari 2003
aan M. A.

e) te Schilde op 8 augustus 2002
aan V. J.

H. de eerste: op 11 februari 2003,
Met behulp van geweld of bedreiging, vernieling of beschadiging van andermans roerende eigendommen te hebben gepleegd,

I. ten nadele van U. K., een GSM toestel NOKIA 5210 (burgerlijke partij sub 1.2)

II. ten nadele van A. F., een gouden halsketting (burgerlijke partij sub 1.1)

I. de eerste: op 11 februari 2003

Bij inbreuk op de artikelen 1 lid 1, lid 2 1°, 5 bis en 6 van de wet van 30 juli 1981 tot bestraffing van bepaalde door racisme of xenofobie ingegeven daden, gewijzigd bij de wet van 12 april 1994 en de wet van 7 mei 1999, in

de omstandigheden genoemd in artikel 444 van het strafwetboek, namelijk hetzij in openbare plaatsen of bijeenkomsten, hetzij in tegenwoordigheid van verscheidene personen, in een plaats die met openbaar is, maar toegankelijk voor een aantal personen die het recht hebben er te vergaderen of ze te bezoeken, hetzij in om het even welke plaats in tegenwoordigheid van de beledigde en voor getuigen, hetzij door geschriften al dan niet gedrukt, door prenten of zinnebeelden die aangeplakt, verspreid of verkocht, te koop geboden of openlijk tentoongesteld worden, hetzij door geschriften die niet openbaar gemaakt, maar aan verscheidene personen toegestuurd of meegedeeld worden, aangezet hebben tot discriminatie, segregatie, haat of geweld jegens een persoon wegens zijn ras, huidskleur, afstamming, afkomst of nationaliteit

I. ten overstaan van A. F., U. K., K. M.

II. ten overstaan van B. M. en U. B.

-OoO-

Gezien de artikelen 1, 2 en 3 der wet van 4 oktober 1867, gewijzigd door de wetten van 23 augustus 1919 en 19 maart 1956, alsmede de beschikking van de raadkamer van deze rechtbank d.d. 31.05.2006 waarbij verzachtende omstandigheden werden aangenomen voor de feiten waarop criminele straffen zijn gesteld en houdende verwijzing naar de correctionele rechtbank van de beklaagden;

Gezien de stukken van het onderzoek;

Gehoord de burgerlijke partijen sub. 1 en sub. 2 in hun middelen en besluiten, ontwikkeld door meester K. Luyckx, advocaat bij de balie te (...);

Gehoord de burgerlijke partij sub. 3 in haar middelen en besluiten, ontwikkeld door meester K. M. Warson, advocaat bij de balie te (...);

Gehoord de burgerlijke partij sub. 5 in haar middelen en besluiten, ontwikkeld door meester A. Wellens, advocaat bij de balie te (...);

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord eerste beklaagde in zijn middelen van verdediging, bijgestaan door meester B. Siffert, advocaat bij de balie te (...), kantoorhoudende te (...);

Gehoord tweede beklaagde in zijn middelen van verdediging, vertegenwoordigd door meester J. De Man, advocaat bij de balie te (...);

Aangezien de burgerlijke partij sub. 4, hoewel regelmatig gedagvaard, niet verschijnt;

Voorafgaand: heromschrijvingen:

De volgende tenlasteleggingen moeten heromschreven worden als volgt:

B.I.a. op 13 augustus 2000:

"ten nadele van H. K. in het proces-verbaal AN60.23.47895/2000 valselijk niet te hebben vermeld dat, naar aanleiding van het nemen van foto's, politiegeweld werd toegepast, nl. het hardhandig tegen de muur duwen van de arrestant waardoor deze door zijn benen zakte en langs de muur naar beneden gleed, de stukken niet ter griffie als van valsheid neergelegd, doch in kopie aanwezig in huidig dossier onder karton V kaft 18 bijlage A"

B.I.f. op 4 augustus 2002

"ten nadele van V. D. V. J. in het proces-verbaal AN60.23.62685/2002 m.b.t de huiszoeking te (...) een valselijke omschrijving van de plaatselijke omstandigheden te hebben weergegeven met het bedrieglijk inzicht het betrokken pand te kunnen betreden bij toepassing van de heterdaadprocedure voorzien in artikel 7 van de drugwet, meer bepaald valselijk te hebben vermeld dat er in het appartementsgebouw, zodra dit wordt binnengegaan, een bijzonder sterke marihuanageur die van boven afkomstig was te hebben waargenomen en valselijk te hebben vermeld dat reeds van buiten in de gemeenschappelijke gang/trapzaal duidelijk en zonder enige twijfel werd bemerkt dat enkele cannabisplanten in de woning aanwezig waren. de stukken niet ter griffie als van valsheid neergelegd doch in kopie aanwezig in huidig dossier onder karton II kaft 1/7"

B.I.g op 6 augustus 2002

"ten nadele van E. V. D. V. in het proces verbaal 60.23.63371/02 d.d. 6 augustus 2002 houdende de uitvoering van een bevel tot huiszoeking te (...) en in het proces verbaal 60.23.65315/02 d.d. 13 augustus 2002 houdende de uitvoering van een bevel tot huiszoeking te (...), valselijk niet vermeld te hebben dat de stormram gebruikt werd om in beide gevallen te voordeur te openen, met het bedrieglijk opzet de ware feitelijke toedracht te verdoezelen en/of het overdreven politiegeweld, door gebruik te maken van een stormram, verborgen te houden. De stukken van valsheid beticht, niet neergelegd zijnde ter griffie, doch in

kopie aanwezig in huidig dossier onder karton II kaft 1 /7 "

B.I.h. op 23 april 2003

"ten nadele van L. L. en M. M. in het proces-verbaal AN60.LB .43528/2003 opgesteld door inspecteur L. m.b.t. een huiszoeking op hun adres Raapstraat 25 bus 47 de plaatsbeschrijving valselijk te hebben doen voorstellen teneinde een huiszoeking volgens de heterdaadprocedure van artikel 7 van de drugwet te wettigen, meerbepaald valselijk te hebben doen vermelden dat door het venster een duidelijke cannabisgeur waargenomen werd en valselijk te hebben doen vermelden dat op de salontafel in de living een gebruikershoeveelheid cannabis verpakt in een plastic zakje werd gevonden de stukken niet ter griffie als van valsheid neergelegd doch in kopie aanwezig in huidig dossier karton III kaft 1/6"

B.I.i. Op 12 februari 2003

"in het proces-verbaal AN60.LB.17567/2003 opgesteld door commissaris D. en inspecteur C. m.b.t. een huiszoeking in een pand te (...) betrokken door D. R. en medewerkers een onjuiste beschrijving van de plaatstoestand te hebben doen vermelden met het bedrieglijk oogmerk een huiszoeking heterdaad inzake merkkledij te wettigen, meerbepaald door valselijk te hebben doen vermelden dat 'tweede opsteller (D.) van buitenuit het pand trachtte binnen te kijken, tweede opsteller zag door het kelderluik aan de straatkant licht branden in de kelder en stelde vast dat in de kelder dozen stonden en zag de textiel uitgestald liggen', terwijl de namaakkledij in zijn verpakkingen in werkelijkheid aanwezig waren in het tweede keldergedeelte en bijgevolg van op straat onzichtbaar waren de stukken niet ter griffie als van valsheid neergelegd doch in kopie aanwezig in huidig dossier onder karton IV kaft 1/3"

De datum der feiten vermeld in tenlastelegging CI dient gelezen te worden als 24 februari 2002 i.p.v. verkeerdelijk vermeld als 26 februari 2002

D op 11 februari 2003

De verzwarende omstandigheid van de blijvende ongeschiktheid dient weg te vallen, alleen een tijdelijke ongeschiktheid dient te worden weerhouden, zodat de tenlastelegging D luidt als volgt:

"Openbaar officier of ambtenaar, een bestuurder, agent of aangestelde van de Regering of van de politie, een uitvoerder van rechterlijke bevelen of van vonnissen, een hoofdbevelhebber of ondergeschikt bevelhebber van de openbare macht zijnde, in de uitoefening of ter gelegenheid van de uitoefening van zijn bediening, zonder wettige reden tegen personen geweld gebruikt hebbend of doen gebruiken, namelijk opzettelijk verwondingen of slagen te hebben toegebracht aan U. B., de slagen of verwondingen

hebbende een ziekte of ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid ten gevolge gehad (burgerlijke partij sub 2 punt 2)''

G.III.c op 15 december 2002

Hierbij dient te worden vermeld dat de slagen werden toegebracht aan een minderjarige: nl. J. P. J. 04/5/1985, zodat de tenlastelegging G.III.c luidt als volgt:

"Openbaar officier of ambtenaar, een bestuurder, agent of aangestelde van de Regering of van de politie, een uitvoerder van rechterlijke bevelen of van vonnissen, een hoofdbevelhebber of ondergeschikt bevelhebber van de openbare macht zijnde, in de uitoefening of ter gelegenheid van de uitoefening van zijn bediening, zonder wettige reden tegen personen geweld gebruikt hebbend of doen gebruiken, namelijk opzettelijk verwondingen of slagen te hebben toegebracht aan een minderjarige, namelijk J. P. J. geboren op 4 mei 1985"

Eerste beklagde werd van deze heromschrijving in kennis gesteld en kon zich hierop verdedigen.

Algemeen:

Op 4 maart 2003 wordt klacht neergelegd tegen niet nader gekende politieagenten verbonden aan de lokale politie van de (...) te Antwerpen, o.m. wegens toegebrachte slagen en verwondingen en racistische uitlatingen naar aanleiding van de arrestatie van vijf mensen van Turkse origine op 11 februari 2003.

Op 28 maart 2003 vordert de procureur des Konings een gerechtelijk onderzoek naar deze feiten, en het onderzoek zal later nog worden uitgebreid naar diverse andere feiten die worden toegeschreven aan eerste beklagde D..

Het onderzoek en voornamelijk de verklaringen van de medewerkers of ex-medewerkers van D. hebben inderdaad aan het licht gebracht dat beklagde D., in zijn hoedanigheid van commissaris van politie, meermaals onrechtmatig geweld gebruikte bij arrestaties of ondervragingen van personen, hij het niet al te nauw nam bij de uitvoering van huiszoekingen, en hij zelfs meermaals de waarheid verdraaide bij het opstellen van processen-verbaal.

Dit is des te ernstig nu blijkt dat D. niet alleen docent was aan de (...), maar er zelfs les gaf in geweldbeheersing en huiszoeking.

De reden waarom de meeste van deze feiten slechts maanden of jaren na datum naar buiten zijn gekomen is te wijten aan het feit dat de collega's en/of ondergeschikten van D. veelal uit schrik en/of misplaatste loyauteit lange tijd

gezwegen hebben om verklaringen tegenover hun collega of overste afte leggen. Bovendien blijkt uit hun uiteindelijke verklaringen dat zij ervoeren dat beklaagde D. onvoorwaardelijk werd gesteund door de hoofdcommissaris, zodat zij niet geneigd waren om deze in vertrouwen te nemen.

Leden van het korps die bij de korpsleiding wel opmerkingen maakten over het onaanvaardbaar gedrag van D. werden ofwel door D. niet meer aanvaard in het team, ofwel werden zij ter verantwoording geroepen bij de hoofdcommissaris waarbij geen geloof werd gehecht aan hun verklaringen en waarbij hen gewezen werd op "collegialiteit" die er binnen het korps diende te zijn.

Vermits zowel D. als de hoofdcommissaris door de inspecteurs als invloedrijke docenten aan de politieschool werden beschouwd, waren zij tevens geremd om belastende verklaringen af te leggen, vermits dit wel eens een hypotheek op hun verdere carrière kon leggen.

Uiteindelijk zullen twaalf van de vijftien ondervraagde collega's van commissaris D. verklaringen afleggen waarbij zij D. omschrijven als een brutale, ongevoelige, niets ontziende geweldenaar die enkel oog heeft voor het bereikte resultaat, waarbij de legaliteit, de evenredigheid en de subsidiariteit (zoals vereist in de wet op het politieambt) van de aangewende middelen veelal ondergeschikt is.

De feiten van de tenlasteleggingen:

1. feiten ten nadele van P., tenlastelegging A en C.I:

De burgerlijke partij beschuldigt beklaagde D. ervan hem onder bedreiging van opsluiting de toestemming tot huiszoeking te hebben afgeperst en een gedeelte van een in beslaggenomen bedrag te hebben verduisterd.

De rechtbank stelt vast dat de huiszoeking plaats vond op 24.2.2002 en de klacht werd neergelegd op 8.1.2004.

De verklaringen van de burgerlijke partij en van eerste beklaagde zijn volstrekt tegenstrijdig, maar er is geen objectief element in het dossier dat toelaat meer geloof te hechten aan de ene dan aan de andere verklaring.

De rechtbank acht deze feiten niet bewezen.

2. feiten van valsheid, tenlasteleggingen B.La tot en met B.I.j en B.II:

In verband met de feiten van valsheid in de door D. zelf of in de in zijn opdracht opgestelde P.V.'s, betwist eerste beklaagde dat de waarheid werd

vermomd en houdt hij voor dat noch het bedrieglijk opzet noch het nadeel bewezen zouden zijn.

De rechtbank verwijst naar hetgeen hieronder wordt gezegd in verband met het vermommen van de waarheid voor elk van de ten laste gelegde feiten afzonderlijk.

Het bedrieglijk opzet bestaat ofwel in het verdoezelen van het door hem niet gerechtvaardigd gebruikte geweld en niet correcte uitvoering van huiszoekingen ofwel in het verzwijgen van aanwezige inspecteurs, zodat deze niet als getuigen zouden kunnen worden opgeroepen.

Het berokkende nadeel bestaat in de schending van de bijzondere waarborg van geloofwaardigheid die gehecht wordt aan de vaststellingen van een openbaar ambtenaar bij het opstellen van de akten van zijn ambt. Indien geen geloof meer kan gehecht worden aan de betrouwbaarheid van de inhoud van de door politieagenten opgestelde P.V.'s maakt dit een schending uit van een rechtsgoed van openbaar belang.

De constitutieve elementen van het misdrijf valsheid in geschriften zijn dan ook vervuld in de hierna bewezen feiten.

2. a. feiten ten nadele van H. tenlastelegging B.I.a:

De ondervraagde ex-collega's V. en V. E. verklaren dat door D. nodeloos geweld werd gebruikt tegen verdachte H., wanneer deze niet wilde stilstaan toen commissaris D. foto's van hem wilde nemen.

In het door D. opgestelde proces verbaal is over het gebruikte geweld met geen woord gerept.

V. maakte melding van deze feiten in een fax aan de dienst enquêtes van het comité P.

Deze getuige, die toen als stagiair aan het team verbonden was, zegt geschrokken te zijn van dit gebeuren.

D. doet deze verklaringen af als onzin, ingegeven tengevolge van een hetze tegenover zijn persoon.

Het vermeende slachtoffer H. heeft nooit klacht neergelegd voor deze feiten, in het oorspronkelijk dossier wordt hierover ook niets vermeld en H. kon later niet meer worden aangetroffen.

De rechtbank is van oordeel dat er geen objectieve gegevens zijn om met zekerheid te oordelen dat deze feiten bewezen zijn, te meer daar D. over deze feiten pas vier jaar later wordt ondervraagd.

2 b. Feiten ten nadele van E. E. tenlastelegging B.I.b:

Uit het aanvankelijk dossier ten laste van E. E. blijkt dat deze, na arrestatie ter verzorging moest worden overgebracht naar het ziekenhuis en hij aan de onderzoeksrechter verklaart dat de politie hem zonder reden sloeg.

Het gegeven dat deze arrestant gekwetst werd door een vuistslag van D. en niet door van de trap te vallen blijkt uit de overeenstemmende verklaringen van de getuigen V., V. E. en H..

Bovendien blijken in het door D. opgestelde P.V. niet de namen vermeld te zijn van de andere hierboven vermelde politiefunctionarissen, zodat zij met als getuigen konden opgeroepen worden door de benadeelde bij een eventuele klacht wegens wederrechtelijk gebruikt geweld.

Deze feiten zijn bewezen.

2 c. feiten ten nadele van O. en T., tenlastelegging B.I.C en F.I:

Uit de overeenstemmende verklaringen van beide toenmalige minderjarigen O. en T. alsook van de toenmalige agent brigadier G., die samen met beklaagde D. op patrouille was, blijkt dat, in tegenstelling tot wat vermeld werd in het P.V., D. de bestuurder van de scooter met aanmaande om te stoppen en noch het alarmsignaal, noch het blauwe lichtbaken van het anoniem voertuig ontstoken was, terwijl de scooter door het politievoertuig opzettelijk werd geramd.

Uit de verklaringen van de agenten Raes en L. blijkt bovendien dat D. de minderjarigen nadien op het politiebureau zonder enige reden sloeg, zelfs zodanig dat agent Raes het nodig vond beklaagde hiervoor een opmerking te maken en hem weg te sturen.

Deze feiten zijn eveneens bewezen.

2 d. feiten ten nadele van V. tenlastelegging B.I.d en G.III.b:

Niet minder dan zeven inspecteurs die al dan niet in een sectie onder leiding van beklaagde D. aanwezig waren bij het incident met V. zijn het erover eens dat beklaagde deze man zonder enige reden of aanleiding een slag van de wapenstok gaf.

Geen van de aanwezige inspecteurs kunnen bevestigen dat V. D. zou hebben bedreigd, dat hij zou gestampt hebben naar de knieën van de agenten, dat hij een ruit zou hebben stuk geslagen of met een stoel zou hebben gegooid, hoewel beklaagde deze feiten wel vermeldt in zijn P.V. om het door hem gebruikte geweld te rechtvaardigen.

De rechtbank acht ook deze feiten bewezen.

2.e. feiten ten nadele van E. en NV L. tenlastelegging B.I.e en C.II

Uit het gevoerde onderzoek blijkt dat bij huiszoeking in een studio aan de (...) o.m. een laptop werd in beslag genomen, zonder dat deze vermeld staat op de inventaris van de in beslag genomen voorwerpen.

Uit de verhoren van 8 ex-collega's van D. blijkt dat hij uitdrukkelijk opdracht gaf aan collega V. E. om de laptop niet te vermelden op de inventarislijst. Hij vertelde zijn colleges dat hij de laptop voor zichzelf mocht houden na contact met het parket. Uit de verklaringen van de collega's blijkt tevens dat hij deze laptop als zijn bezit beschouwde en er zelfs de screensaver van C. had opgezet.

Het is maar nadat de hoofdcommissaris van dit feit op de hoogte werd gebracht dat D. een navolgend PV zal opstellen met de melding dat ook een laptop bij de huiszoeking was gevonden.

Ook dit feit acht de rechtbank bewezen.

2.f. tenlastelegging B.I.f en E.I.b:

Deze tenlasteleggingen hebben betrekking op feiten van valsheden en slagen die gepleegd werden naar aanleiding van een huiszoeking bij V. D. V. J..

Het betreft hier een huiszoeking op heterdaad conform de drugswetgeving in een pand gelegen te (...). De huiszoeking wordt beschreven in het proces verbaal van 60.23.062685/02 d.d. 4 augustus 2002 en het proces verbaal wordt door eerste beklaagde opgesteld.

De huiszoeking zou er gekomen zijn naar aanleiding van anonieme informatie van buurtbewoners die last hadden van een doordringende marihuanageur komende van het bewuste pand.

Aan de straatzijde is een zonnecenter dat vrij toegankelijk is voor het publiek. Volgens het proces verbaal nemen de verbalisanten bij het betreden van het zonnecentrum reeds een bijzondere sterke marihuanageur waar die van boven afkomstig is. Zij lopen door naar de gemeenschappelijke gang die toegang geeft tot de appartementen, waarbij ze vaststellen dat hoe hoger ze de trap betreden de marihuanageur sterker wordt. Aan het appartement gekomen, horen ze twee mensen praten en ze vermoeden dat er in groep drugs worden gebruikt. Nadat er wordt aangebeld en de deur opengaat ziet de opsteller enkele cannabisplantjes staan in de woning.

In zijn later verhoor omtrent deze feiten, blijft eerste beklaagde bij zijn

vaststellingen.

Eerste beklaagde was op dat ogenblik vergezeld van twee andere agenten, namelijk B. T. en C. K..

B. T. verklaarde uitdrukkelijk in zijn verhoor d.d. 27 juni 2003 dat hij geen marihuanageur rook, noch beneden, noch bij het bestijgen van de trap. De reden dat er een vermoeden was dat er in groep werd gebruikt werd vermeld om de heterdaad te verantwoorden. Men hoorde wel twee stemmen maar men kon niet tengevolge van een geur vaststellen dat er op dat ogenblik gebruikt werd. Ook bij het openen van de deur kon niet vastgesteld worden dat er cannabisplantjes waren. Hij maakte zich bovendien de bedenking dat de gang achter het zonnecentrum misschien wel gemeenschappelijk was voor de bewoners, maar niet voor het publiek.

Tenslotte stelt hij: "Dat is steeds het probleem met PC D., die meestal alleen als opsteller het proces-verbaal opstelt met de vermelding bijgestaan door o.a. mijzelf in dit geval. Hierdoor krijgt men geen kennis van wat hij op papier zet, als aanleiding om over te kunnen gaan tot huiszoeking inzake de drugswetgeving".

Tweede aanwezige politieagent C. K. is in zijn eerste verhoor d.d. 18 juni 2003 voorzichtig. Hij stelt dat hij niet kan ontkennen of bevestigen dat er een sterke marihuanageur hing. In zijn tweede verhoor verklaart hij dat er geen geur beneden was vast te stellen, evenmin werden er twee mannenstemmen gehoord in de gemeenschappelijke hal. Hij voegt eraan toe: "De twee stemmen en de vermelde sterke marihuanageur werd door PC D. alzo geformuleerd om tot vaststelling heterdaad te kunnen overgaan op papier. Hij wist duidelijk vooraf wat hij wou bereiken d.w.z. hij wou J. V. D. V. aantreffen, doch waarom weet ik niet - evenmin van wie er informatie vooraf was binnengekomen".

Hij ontkent ook dat men van op de gemeenschappelijke gang al de cannabisplantjes kon zien staan. Ook hier wijst hij erop dat deze zogenaamde vaststelling werd genoteerd om de huiszoeking heterdaad te rechtvaardigen.

De speurders van Comité P. zijn ter plaatse geweest en hebben hierover een fotodossier met schets opgesteld. Zij bevestigen de verklaring van B. en van de toenmalige verdachte V. D. V. J. dat eerste beklaagde bij het openen van de deur niet kon vaststellen dat er plantjes stonden. Hij moest hiervoor de toegangsdeur voorbij zijn en dan een draai nemen van 180° en naar boven kijken.

De tenlastelegging B.I.f is dan ook bewezen. Het is duidelijk dat eerste beklaagde een verkeerde voorstelling gaf van de werkelijkheid, minstens de waarheid op een zodanige wijze verdraaide, louter en alleen om een huiszoeking heterdaad op basis van de drugswetgeving te verantwoorden.

In verband met de slagen toegebracht aan J. V. D. V. bij zijn arrestatie op 4 augustus 2002, verklaart deze dat hij een beweging maakte die kon geïnterpreteerd worden als een kopstoot, doch dat dit niet zijn bedoeling was. Als reactie hierop kreeg hij een slag in het gezicht, waardoor hij gewond raakte aan zijn linkeroog. Dit stemt overeen met de vermelding in het proces-verbaal en het medisch attest.

Zowel B. T. en C. K. verklaren dat er een slag werd uitgedeeld door eerste beklaagde, maar dat dit als reactie was op het agressief gedrag van V. D. V. J.. Zij spreken niet over buitensporig politiegeweld.

Het is pas een dag later dat V. D. V. J. spreekt over meerdere zware slagen die werden toegebracht door ondermeer eerste beklaagde.

De rechtbank kan op basis van het strafdossier niet nagaan of het politiegeweld in dit concrete geval buiten proportioneel was, zodat bij twijfel eerste beklaagde dient vrijgesproken te worden voor de tenlastelegging E.I.b.

2 g. tenlastelegging B.I.g en G.III.e:

Ook deze tenlasteleggingen hebben betrekking op feiten van valsheden en slagen die gepleegd werden naar aanleiding van het voortzetting van het gerechtelijk onderzoek lastens V. D. V. J..

Na de huiszoeking op (...) werden nog twee huiszoekingen uitgevoerd te Schilde, bij de vader en de zus van J..

Op 6 augustus 2002 vond een eerste huiszoeking plaats te (...). Dit betrof een vrijstaande chalet-woning in een bos, enkel toegankelijk via private weg. In deze woning werden tijdens de huiszoeking V. D. V. Erik en diens vrouw aangetroffen.

Dit proces-verbaal van huiszoeking 60.23.063371-2002 d.d. 06/08/2002 werd opgesteld door beklaagde B. D..

Met betrekking tot de wijze waarop het pand betreden werd schrijft D.:

"Te 16 u 35 betreden wij het pand door middel van de voordeur die niet slotvast is".

Een tweede huiszoeking vond plaats op 13 augustus 2002 in (...). Dit betrof een vrijstaande villa, waar V. D. V. J. en haar vriend A. D. werden aangetroffen samen met V. D. V. J..

Dit proces-verbaal van huiszoeking 60.23.65315-02 d.d. 13/08/2002 werd opgesteld door beklaagde B. D..

Met betrekking tot de wijze waarop het pand betreden werd schrijft D.:

"Te 15 u 27 omsingelen wij de woning en trachten wij de deur te forceren. Inspecteur Lima slaagt er echter niet in om de deur te forceren, gezien deze te sterk geblokkeerd zit. Opstellers dringen vervolgens langs achter aan de veranda de woning binnen. Tijdens onze actie wordt de voordeur van het pand beschadigd. Het glas in de deur breekt. Wij voegen een foto van de schade in bijlage aan huidige akte. Opstellers brengen ter kennis dat de schade voorkomt uit het feit dat het absoluut noodzakelijk was om de woning op deze wijze te trachten te betreden (zie hoger)".

Ondanks het feit dat bij de behandeling van de openbare terechtzitting van 15 maart 2007 D. benadrukte dat bij de one huiszoeking geen stormram werd gebruikt en bij de andere wel, gaat hij hier in tegen zijn eigen verklaring d.d. 29 juli 2003 afgelegd aan de speurders van het Comité P. In dit verhoor verklaarde hij uitdrukkelijk dat bij de beide huiszoekingen de stormram werd gebruikt.

Dit wordt bevestigd door H. T., die verklaart dat de stormram werd gebruikt bij de huiszoeking op (...), Hij verduidelijkt dat wanneer de voordeur niet slotvast was, er ook weinig schade zou zijn geweest. Ook S. K. bevestigde dit. Hij was de gebruiker van de stormram in (...). Hij verklaarde hierbij: "Ik hanteerde samen met een collega, waarvan ik mij niet kan herinneren wie het was, de stormram en bij het eerste contact (lichte stoot) vloog de voordeur open. Ik schrok zelfs hiervan. Er was vooraf door ons niet gecontroleerd of deze voordeur al of niet op slot was".

Ook B. K. bevestigde het gebruik van de stormram op (...).

P. D., B. K., D. S. W. bevestigden dat bij beide huiszoekingen de stormram werd gebruikt.

De andere speurders die aanwezig waren bij de huiszoeking op (...) kunnen niets specifiek verklaren, omdat zij langs de zijkant en achteraan de woning in de gaten hielden.

Ook V. D. V. Erik die aangetroffen werd in zijn woning aan (...) spreekt uitdrukkelijk over het gebruik van de stormram.

De verklaring van politiemann R. D. moet buiten beschouwing gelaten worden, aangezien hij blijkbaar beide panden door elkaar haalt en hij alleen aanwezig was bij de huiszoeking in (...).

De rechtbank stelt zich vragen over de opportuniteit van het gebruik van een stormram in dit concrete geval bij beide huiszoekingen. In het geval van (...) was de deur niet slotvast en kon men zo de woning betreden. In het geval van (...) was het pand langs achter vrij toegankelijk. Verschillende aanwezige verbalisanten beamen dat zij bedenkingen hadden bij het gebruik van de stormram. Vooraleer beide huiszoekingen werden uitgevoerd werd er

al gebriefd dat de stormram zou gebruikt worden. Er waren geen aanwijzingen dat de familie V. D. V. zich zou onttrekken aan de vaststellingen en/of dusdanig gevaarlijk zou zijn dat er een stormram moest gebruikt worden om snel tot actie over te gaan.

Door in het proces verbaal geen melding te maken van het gebruik van de stormram, werd niet de werkelijke weergave van de feiten gegeven. Temeer daar uit diverse verhoren blijkt dat de stormram slechts zeiden gebruikt wordt en in principe slechts door speciale diensten. Door het niet vermelden van het gebruik van de stormram is het onmogelijk om na te gaan of de huiszoeking niet gepaard is gegaan met excessief politiegeweld, strijdig met de Wet op het politieambt. Dit is niet alleen belangrijk opdat telkens opnieuw zou kunnen gecontroleerd worden of de rechten en vrijheden van de individuele burger niet onrechtmatig worden geschonden. De manier waarop de schade werd berokkend aan het pand gelegen aan (...) heeft ook belang bij een eventuele vergoeding van de schade door een verzekeringsmaatschappij.

De heromschrijving van de tenlastelegging B.I.g zoals die voorgesteld werd door het openbaar ministerie kan niet gevolgd worden. De hiemavolgende heromschrijving dringt zich op: "ten nadele van E. V. D. V. in het proces verbaal 60.23.63371/02 d.d. 6 augustus 2002 houdende de uitvoering van een bevel tot huiszoeking te (...) en in het proces-verbaal 60.23.65315/02 d.d. 13 augustus 2002 houdende de uitvoering van een bevel tot huiszoeking te (...), valselijk met vernield te hebben dat de stormram gebruikt werd om in beide gevallen te voordeur te openen, met het bedrieglijk opzet de ware feitelijke toedracht te verdoezelen en/of het overdreven politiegeweld, door gebruik te maken van een stormram, verborgen te houden.

De stukken van valsheid beticht, niet neergelegd zijnde ter griffie, doch m kopie aanwezig in huidig dossier onder karton II kaft 1/7."

De verdediging van beklaagde D. heeft zich in haar pleidooi ook over deze heromschrijving verdedigd.

De feiten van de heromschreven tenlastelegging B.I.g zijn dan ook bewezen gelet op de diverse eensluidende verklaringen van de verbalisanten die betrokken waren bij de huiszoeking(-en).

Het feit van de slagen aan V. D. V. J. op 6 augustus 2002, zijnde tenlastelegging G.III.e, is niet bewezen en eerste beklaagde dient voor dit feit te worden vrijgesproken.

2.h. feiten ten nadele van L. en M. tenlastelegging B.I.h:

Om een huiszoeking heterdaad te rechtvaardigen wordt in het P.V. vermeld dat er door het venster een duidelijke cannabisgeur wordt waargenomen. Ook wordt vermeld in het P.V. dat op de salontafel een zakje cannabis wordt gevonden.

Drie ex-collega's verklaren echter dat zij buiten geen specifieke cannabisgeur hebben waargenomen en dat ook in het appartement zelf niets op het gebruik van cannabis wees. Een inspecteur vermeldt in zijn verklaring dat beklagde zelf het zakje cannabis op de salontafel had gelegd. V. is formeel dat hij voordien dit zakje niet had zien liggen.

Ook L. en M. zelf zijn formeel om te verklaren dat er geen cannabis op de salontafel lag. Opmerkelijk is trouwens dat zij in het aanvankelijk PV geen van beiden over dit zakje cannabis werden ondervraagd.

De rechtbank acht ook dit feit bewezen.

2.i. feiten ten nadele van D., tenlastelegging B.I.i:

Ook hier werd in het PV vermeld dat een huiszoeking heterdaad werd verricht, omdat eerste beklagde van buiten door het kelderluik dozen met namaakkledij zag staan.

Uit de verklaringen van de inspecteurs C., V. W. en B. blijkt nochtans dat eerste beklagde de kelderdeur gewoon opende en nadien opdracht gaf aan C. om te noteren dat hij van buiten alles had zien liggen.

Het onderzoek ter plaatse toont inderdaad aan dat het onmogelijk was vaststellingen te doen via de kelderopening.

Eerste beklagde zelf doet de belastende verklaringen van zijn ex-collega's eenvoudig af als leugens die alien kaderen in een complot tegen zijn persoon.

Deze feiten zijn eveneens bewezen.

2.j. feiten ten nadele van V. N., tenlastelegging B.I.j:

De rechtbank acht deze feiten niet bewezen.

2.k. de feiten ten nadele van B., U. B., A., U. K. en K. M.: tenlasteleggingen B.II, D, (zoals heromschreven), E.III, G.II, H en I:

Deze tenlasteleggingen hebben betrekking op valsheden in opgestelde processen verbaal, slagen en racistische uitlatingen tegenover een Turkse familie.

Eerste beklagde wordt vervolgd niet voor eventuele slagen die zouden zijn toegebracht tijdens de arrestatie op straat van de Turkse familie, die zich op dat ogenblik vrij agressief had opgesteld tegen de politie, maar wel voor de slagen die later op het politiebureau van de P/West werden toegebracht.

Door de verdediging van D. wordt opgeworpen dat hij pas in laatste instantie aanwezig was op het commissariaat, omdat hij na de arrestatie van de betrokkenen werd weggeroepen naar een andere dringende opdracht.

Uit het strafdossier blijkt dat eerste beklaagde inderdaad werd weggeroepen, maar hieruit blijkt evenzeer dat eerste beklaagde alleszins aanwezig was op het ogenblik dat er slagen werden uitgedeeld. Dit blijkt uit de verklaringen van andere aanwezige agenten, alsook uit de verklaringen van de slachtoffers.

Uit de samenlezing van deze verklaringen blijkt ontegensprekelijk dat er geweld onder de vorm van slagen werd toegebracht aan de slachtoffers op het commissariaat door een of meerdere agenten. De slagen waren van dien aard dat er een ziekenwagen aan te pas diende te komen en uit het medisch verslag blijkt dat het om ernstige letsels ging.

Het feit dat het toebrengen van deze verwondingen niet vermeld werd in het proces verbaal 4I.LB.14933-2003 maakt alleszins een valsheid uit. Eerste beklaagde heeft met inhoud van dit proces verbaal de ware toedracht van de feiten trachtte te verdoezelen door het onaanvaardbaar en onrechtmatig politiegeweld dat op het politiecommissariaat werd gebruikt niet te vermelden.

De Turkse familie diende geboeid met het gezicht tegen de muur, verspreid in het lokaal staan. Hun verklaringen over de slagen toegebracht lopen wel enigszins uit elkaar, maar dit is te verklaren doordat het grootste gedeelte van de feiten plaats vonden achter hun rug.

Hun verklaringen dienen dan ook samen gelezen te worden met duidelijke verklaringen van verschillende politie-agenten die aanwezig waren in het bewuste lokaal van het commissariaat.

Uit de verklaringen van tweede beklaagde M. A., H. T., P. I., V. G., blijkt dat eerste beklaagde D. later toekwam en erg kwaad en geïrriteerd was over de wijze dat ze aangevallen waren geweest door de huidige slachtoffers op straat. Hij begon zeer kwaad te roepen naar de aangehouden, waarop enkele agenten eveneens begonnen te roepen, verontwaardigd over de feiten die vlak daarvoor op straat hadden plaats gevonden.

Uit de diverse verklaringen die vrij eensluidend zijn, blijkt dat eerste beklaagde zware slagen heeft toegebracht aan de aangehouden verdachten. Hij heeft verschillende slagen uitgedeeld op de borst, in het aangezicht, heeft iemand door het lokaal geslingerd, heeft een GSM tegen de muur gegooid en een ketting afgerukt. P. I. verklaarde dat de slagen buitensporig waren en niet in verhouding tot het gebeuren. Zij voegt eraan toe dat ze zich heeft laten meeslepen door de opruiende taal van haar overste en V. G. verklaarde dat hun commissaris over de schreef ging. Hij voegt eraan toe dat ze niet konden

of durfden ingrijpen omdat ze bang waren hun job te verliezen. H. T. verklaarde dat eerste beklagde de verdachten geprovoceerd, gekleineerd en geslagen heeft en de zaak verder heeft laten escaleren.

Uit de verklaringen van de slachtoffers, afgelegd naar aanleiding van de line-up, blijkt dat eerste beklagde D. degene is die de toestan heeft laten escaleren met zijn verbaal en daarna met zijn fysisch geweld. Hij kwam het meest agressief uit de hoek. Hij is degene die het slachtoffer B. M. zwaar heeft aangepakt, waarna dit slachtoffer verzorging nodig had in het ziekenhuis.

De rechtbank twijfelt er niet aan dat ook andere agenten wellicht geslagen en geroepen hebben, maar uit hun verklaringen blijkt dat zij hierin duidelijk werden aangemoedigd en opgehitst door hun overste, die duidelijk de controle over zijn gedrag volledig verloren had. Het was bij uitstek eerste beklagde die had moeten zorgen dat de aangehouden, wat ook de reden van hun aanhouding was, op een manier behandeld werden zoals voorgeschreven door de Wet op het Politieambt en het EVRM.

Er kan geen betwisting over bestaan dat het politiegeweld van eerste beklagde buitensporig was. Er is geen enkel element in het dossier dat toelaat aan te nemen dat er enige reden was om het geweld dat door eerste beklagde werd aangewend te rechtvaardigen. Er zijn geen aanwijzingen dat de arrestanten op het politiebureau op enig ogenblik agressief zouden zijn geweest.

De houding van eerste beklagde tegenover deze arrestanten van een andere origine, is een normaal zorgvuldig politieman in een rechtstaat totaal onwaardig.

De bewering van eerste beklagde dat de diverse agenten tegen hem verklaringen hebben afgelegd, als gevolg van een samenzwering waarbij zij met hem wilden afrekenen, komt ongeloofwaardig over.

De agenten ontkennen niet te zijn samengekomen met de bedoeling om hun standpunt te bepalen en dat ze gezamenlijk de beslissing hadden genomen om eindelijk de waarheid te vertellen.

Tenslotte blijkt uit het strafdossier dat eerste beklagde al het nodige gedaan heeft om een confrontatie met de slachtoffers in het kader van een line-up te vermijden en dat na positieve herkenning hij zijn zelfbeheersing verloor.

De tenlasteleggingen B.II, D, E.III., H.I., H.II. en Gil zijn dan ook bewezen in hoofde van eerste beklagde.

Wat betreft tenlastelegging I, zijnde de feiten van racisme.

Op een bepaald ogenblik wordt door een van de agenten de volgende uitspraak gedaan: "wij hebben nu vijf schapen, het offerfeest kan beginnen". Deze uitspraak tegen mensen van Turkse afkomst op het ogenblik dat zij het offerfeest vieren, is ontegensprekelijk een racistische uitspraak, waarbij men spot met iemands afkomst. De rechtbank is van oordeel dat deze uitspraak, in de concrete feitelijke omstandigheden van dit dossier, onder de toepassing van de Wet van 30 juli 1981 tot bestraffing van bepaalde door racisme of xenofobie ingegeven daden, valt

Van de slachtoffers maakt alleen U. K. melding van deze uitspraak. Bij de confrontatie wees hij P. D. aan als degene die dit gezegd had.

Van de agenten spreekt P. I. over deze racistische uitspraak, maar zij schrijft deze toe aan eerste beklaagde.

Aangezien het niet duidelijkheid is wie deze uitspraak deed en ze gedaan werd op een ogenblik dat eerste beklaagde D. aanwezig was, bestaat er twijfel over wie precies deze woorden uitsprak, zodat eerste beklaagde bij twijfel ervan dient vrijgesproken te worden.

Er kan evenmin bewezen worden dat D. door zijn fysisch en agressief verbaal gedrag heeft bijgedragen tot deze racistische uitspraak, aangezien er geen andere racistische uitspraken werden vastgesteld door de Turkse slachtoffers.

3. feiten van geweldplegingen en opzettelijke slagen en verwondingen, andere dan degene die hierboven reeds werden besproken bij samenhang van valsheid in processen verbaal:

3. a. feiten ten nadele van H., ten laste legging E.I.a:

Op 21 april 2002 wordt M. H. naar aanleiding van een controle meegenomen in een combi naar het politiebureau.

In de aanhef van het P.V. wordt vermeld dat H. bij de arrestatie licht gekwetst werd, en in het P.V. zelf wordt vermeld dat de man gekwetst werd aan zijn voet door tegen een houten paaltje te stoten.

Op 2 mei 2002 doet H. klacht tegen commissaris D. die hem zou geslagen hebben eerst met de vlakke hand en later met de vuist in het aangezicht, ter hoogte van de mond. Hierbij werd hij gekwetst aan zijn lip en werd een tandletsel vastgesteld door de geraadpleegde geneesheer. Bij het verhoor op 13.08.2004 bevestigt deze man in de combi door eerste beklaagde geslagen te zijn met de vlakke hand en met de vuist in het gezicht.

Uit de verklaringen van de politie inspecteurs V. en C. blijkt dat eerste beklaagde inderdaad de man geslagen heeft toen hij reeds geboeid in de

combi zat, en dat beklagde door collega's moest worden aangemaand om met slagen te stoppen.

Beide inspecteurs vonden de houding van D. laakbaar en buiten proportie, maar zeggen niets te hebben ondernomen omdat het een commissaris was.

3.b. feiten ten nadele van D., tenlastelegging E.II:

De rechtbank acht deze feiten niet bewezen bij gebrek aan objectieve gegevens en/of verklaringen van onafhankelijke getuigen.

3.c. feiten ten nadele van M. en A. tenlastelegging F.II:

De rechtbank acht deze feiten bewezen op grond van de overeenstemmende verklaringen niet alleen van M. en A. maar vooral van de politie inspecteurs die getuigen waren van de feiten, waaronder P., V., B., V. W., C. en H..

3.d. feiten ten nadele van B. tenlastelegging G.I:

Deze toenmalig minderjarige legt op 15.2.1999 klacht neer tegen onbekenden bij de politie van Antwerpen wegens vuistslagen en stampen tegen het hoofd. Een doktersattest i.v.m. een oogkwetsuur wordt bijgevoegd.

Uit het P.V. dat naar aanleiding van de arrestatie van B. door eerste beklagde werd opgesteld, blijkt dat deze op het bureel wilde gaan lopen en bij de achtervolging door de collega's P. en Wouters door een beenveeg ten val komt met het oog op een deurklink.

Noch P., noch Wouters kunnen evenwel bevestigen dat zij de verdachte op die manier hebben achtervolgd en met een beenveeg hebben ten val gebracht. Zij hebben wel een schermutseling gezien tussen de verdachte en D..

De rechtbank is de innerlijke overtuiging toegedaan, gelet op de bovenvermelde gegevens en in het licht van het ganse dossier dat de kwetsuren aan deze verdachte toegebracht werden door eerste beklagde.

3.e. feiten ten nadele van M., tenlastelegging G.III.a:

Ook deze feiten acht de rechtbank bewezen op grond van het verslag dat onmiddellijk na de feiten werd opgesteld door de toenmalige agenten brigadiers D. M. en M. die getuigen waren; Zij verklaarden dat D. de persoon nadat hij reeds geboeid en volledig gemobiliseerd was een stamp in het gelaat gaf.

In hun later verhoor bevestigen zij dit gegeven, terwijl ook andere

inspecteurs deze verklaringen ondersteunen

3.f. feiten ten nadele van J. P., tenlastelegging G.III.c (zoals heromschreven gelet op de minderjarigheid van betrokkene):

Inspecteur H. die samen met D. deze minderjarige arresteerde, was getuige van het feit dat eerste beklaagde de jonge man, toen hij reeds geboeid op zijn buik op de grond lag een schop gaf tegen zijn hoofd.

In het verslag naar aanleiding van de arrestatie wordt vermeld dat de verdachte licht gekwetst werd. De verdachte geeft ook zelf aan voor zijn arrestatie niet gekwetst te zijn.

De inspecteurs V. W., V. en zal bevestigen gezien te hebben dat eerste beklaagde de minderjarige een schop tegen het hoofd gaf. Onderling hebben zij de handelswijze van beklaagde afgekeurd, en een van de andere aanwezige agenten zou D. zelfs hebben aangemaand om het rustig te houden.

3.g. feiten ten nadele van M., tenlastelegging G.III.d:

Verschillende getuigen verklaren gezien te hebben dat eerste beklaagde de verdachte M. meerdere slagen in het gelaat en de nierstreek gaf, terwijl deze op een stoel zat en er geen enkele reden of aanleiding toe was.

Ook hier geven de aanwezige politie inspecteurs aan dat zij de houding van D. afkeurden, maar uit schrik voor wraakacties ervan niets durfden zeggen.

Wat betreft tweede beklaagde M. A.

Tweede beklaagde wordt vervolgd voor feiten van slagen aan de arrestanten van Turkse afkomst op het politiecommissariaat.

Uit de stukken van het strafdossier en meerbepaald uit de verklaringen van de Turkse slachtoffers naar aanleiding van de line-up, blijkt dat tweede beklaagde meerdere slachtoffers beledigd heeft en onrespectvol behandeld, zeker in zijn hoedanigheid van politiefunctionaris. Het is niet bewezen dat hij ook slagen heeft toebedeeld. De rechtbank is van oordeel dat het gedrag van tweede beklaagde als politieagent alleszins ongepast, laakbaar en afkeurenswaardig is, maar niet strafbaar.

Tweede beklaagde dient dan ook te worden vrijgesproken voor tenlastelegging E.II1.

De feiten van de tenlasteleggingen B.I.b, B.I.c., B.I.d., B.I.e., B.I.f (zoals

heromschreven), BJ.g. (zoals heromschreven), B.I.h. (zoals heromschreven), B.I.i. (zoals heromschreven), B.II, C.II, D (zonder verzwarende omstandigheid van blijvende ongeschiktheid), E.I.a., E.III., F.I., F.II, G.I, G.II, G.III.a., G.III.b., G.III.c. (met verzwarende omstandigheid van slagen aan minderjarige), G.III.d. en HI en HII, in hoofde van eerste beklagde vermengen zich als zijnde gepleegd met eenzelfde opzet.

De feiten zijn bijzonder ernstig.

Eerste beklagde heeft bij het vervalsen van processen verbaal schromelijk het vertrouwen beschaamd met alleen van zijn oversten en van de gerechtelijke overheden, die zich bij de vervolging en berechting van personen op de waarachtigheid van de inhoud van het proces verbaal steunen, maar vooral van de rechtsonderhorigen zelf voor wie een politie commissaris een voorbeeldfunctie dient te vervullen.

Het proces-verbaal moet een ware weergave zijn van het gebeuren. De volledige strafvervolging steunt op de inhoud en de waarachtigheid van een proces-verbaal. Indien de gerechtelijke overheden en de maatschappij geen vertrouwen meer kunnen hebben in een proces-verbaal, worden de fundamente van de rechtsstaat ernstig in gevaar gebracht.

Beklaagde heeft bovendien zijn functie van politie-functionaris misbruikt, door meermaals buitensporig en niet gerechtvaardigd geweld te gebruiken tegen verdachten met miskennis van hun individuele mensenrechten en dit ongeacht de feiten waarvoor ze aangehouden werden. Bezwarend is tevens dat hij als docent in de politieschool les gaf over politieel optreden bij huiszoekingen en agressiebeheersing, net twee aspecten van het politieoptreden waar hij zelf in de praktijk schromelijk faalde.

Door zijn gedrag ondermijnt hij het vertrouwen van een maatschappij in een politiefunctaris en heeft hij bijgedragen tot een onaanvaardbare malaise binnen zijn politiekorps.

Een ernstige bestraffing is dan ook gepast.

Anderzijds houdt de rechtbank ook rekening met het blanco strafregister van beklagde en het feit dat hij door zijn meerderen en sommige collega's ook geprezen en gewaardeerd werd omwille van zijn gedrevenheid en inzet.

Wat betreft de burgerlijke vorderingen.

Wat betreft de burgerlijke partijstelling van P. S.

Deze burgerlijke partijstelling vindt steun in de tenlasteleggingen A en C.I en is gericht tegen eerste beklagde.

Gelet op de vrijspraak van eerste beklaagde voor deze feiten, is de rechtbank zonder rechtsmacht om kennis te nemen van deze vordering.

Wat betreft de burgerlijke partijstelling van het Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding.

Deze burgerlijke partijstelling vindt steun in de tenlasteleggingen I en is gericht tegen eerste beklaagde.

Gelet op de vrijspraak van eerste beklaagde voor deze feiten, is de rechtbank zonder rechtsmacht om kennis te nemen van deze vordering.

Wat betreft de burgerlijke partijstelling van K. M.

Deze burgerlijke partijstelling vindt steun in de tenlasteleggingen B.II., G.II en I.I en is gericht tegen eerste beklaagde.

Gelet op de vrijspraak van eerste beklaagde voor het feit van de tenlastelegging I.I, is de rechtbank zonder rechtsmacht om kennis te nemen van deze vordering wat betreft deze tenlastelegging.

Er kan geen betwisting over bestaan dat het slachtoffer materiële en morele schade heeft ondervonden van de feiten van de tenlasteleggingen B.II en G.II.

De rechtbank begroot deze materiële en morele schade vermengd op 1000 EURO definitief.

Wat betreft de burgerlijke partijstelling van U. B.

Deze burgerlijke partijstelling vindt steun in de tenlasteleggingen B.II., D en I.II en is gericht tegen eerste beklaagde.

Gelet op de vrijspraak van eerste beklaagde voor het feit van de tenlastelegging I.II, is de rechtbank zonder rechtsmacht om kennis te nemen van deze vordering wat betreft deze tenlastelegging.

Er kan geen betwisting over bestaan dat het slachtoffer materiële en morele schade heeft ondervonden van de feiten van de tenlasteleggingen B.II en D.

De rechtbank begroot deze materiële en morele schade vermengd op 2000 EURO definitief.

Wat betreft de burgerlijke partijstelling van B. M.

Deze burgerlijke partijstelling vindt steun in de tenlasteleggingen B.II., E.III en I.II en is gericht tegen eerste beklagde en tweede beklagde.

Gelet op de vrijspraak van eerste beklagde voor het feit van de tenlastelegging I.II, is de rechtbank zonder rechtsmacht om kennis te nemen van deze vordering wat betreft deze tenlastelegging.

Gelet op de vrijspraak van tweede beklagde voor het feit van de tenlastelegging E.III, is de rechtbank zonder rechtsmacht om kennis te nemen van de vordering ten opzichte van tweede beklagde

Tweede beklagde wordt niet vervolgd voor tenlastelegging B.II., zodat de burgerlijke vordering met betrekking tot deze tenlastelegging niet ontvankelijk is.

Er kan geen betwisting over bestaan dat het slachtoffer materiële en morele schade heeft ondervonden van de feiten van de tenlasteleggingen B.II en E.III, gepleegd door eerste beklagde.

De rechtbank begroot deze materiële en morele schade vermengd op 1500 EURO definitief.

Wat betreft de burgerlijke partijstelling van A. F.

Deze burgerlijke partijstelling vindt steun in de tenlasteleggingen B.II., E.III, H.II en I.I en is gericht tegen eerste beklagde en tweede beklagde.

Gelet op de vrijspraak van eerste beklagde voor het feit van de tenlastelegging I.I, is de rechtbank zonder rechtsmacht om kennis te nemen van deze vordering wat betreft deze tenlastelegging.

Gelet op de vrijspraak van tweede beklagde voor het feit van de tenlastelegging E.III, is de rechtbank zonder rechtsmacht om kennis te nemen van deze vordering ten opzichte van tweede beklagde

Tweede beklagde wordt niet vervolgd voor tenlastelegging B.II. en H.II, zodat de burgerlijke vordering met betrekking tot deze tenlastelegging niet ontvankelijk is.

Er kan geen betwisting over bestaan dat het slachtoffer materiële en morele schade heeft ondervonden van de feiten van de tenlasteleggingen B.II, E.III en H.II gepleegd door eerste beklagde.

De rechtbank begroot deze materiële en morele schade vermengd op 1500

EURO definitief

Wat betreft de burgerlijke partijstelling van U. K.

Deze burgerlijke partijstelling vindt steun in de tenlasteleggingen B.n, E.III, H.I en 1.1 en is gericht tegen eerste beklagde en tweede beklagde.

Gelet op de vrijspraak van eerste beklagde voor het feit van de tenlastelegging I.I, is de rechtbank zonder rechtsmacht om kennis te nemen van deze vordering wat betreft deze tenlastelegging.

Gelet op de vrijspraak van tweede beklagde voor het feit van de tenlastelegging E.III, is de rechtbank zonder rechtsmacht om kennis te nemen van deze vordering ten opzichte van deze beklagde.

Tweede beklagde wordt niet vervolgd voor tenlastelegging B.II. en H.I, zodat de burgerlijke vordering met betrekking tot deze tenlastelegging met ontvankelijk is.

Er kan geen betwisting over bestaan dat het slachtoffer materiële en morele schade heeft ondervonden van de feiten van de tenlasteleggingen B.II, E.III en H.I gepleegd door eerste beklagde.

De rechtbank begroot deze materiële en morele schade vermengd op 1500 EURO definitief.

Stelt vast dat J. V. D. V. thans geen eis meer stelt.

**OM DEZE REDENEN,
DE RECHTBANK,**

Gelet op de artikelen 162, 185, 191, 194, 195 van het Wetboek van Strafvordering,
artikelen 1, 3, 6,7 van het Strafwetboek,
artikelen 11, 12, 14, 31, 32, 34, 35, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935, gewijzigd door de wet van 3 met 2003,
de verordeningen van de Raad van de ministers nr. 974/98 d.d. 3 met 1998 en nr. 1103/97 d.d. 17 juni 1997 en de wetten van 26 juni 2000 en 30 juni 2000 betreffende de invoering van de euro,
artikelen 28, 29 der wet van 1 augustus 1985, gewijzigd bij de wetten van 24

december 1993, 22 april 2003, KB van 19 december 2003, de programmawet van 27 december 2004 en Koninklijk Besluit 31 oktober 2005.
artikelen 3 en 4 der wet van 17 april 1878,
artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek,
artikelen 44 en 45 van het Strafwetboek,
bij toepassing van de artikelen en wetsbepalingen aangehaald in de voormelde tenlastelegging I,
en bij toepassing van de artikelen 25, 38, 40, 65, 66, 79, 80, 193, 195, 196, 197, 213, 214, 240, 257, 266, 392, 398, 399, 405bis 1°, 470, 528 van het Strafwetboek.

Rechtdoende op tegenspraak.

Heromschrijft de tenlasteleggingen zoals hoger vermeld.

Spreekt tweede beklaagde vrij voor het feit E.III en stelt hem buiten zake zonder kosten.

Spreekt eerste beklaagde vrij voor de feiten A, B.I.a (zoals heromschreven), B.I.j, CI (zoals heromschreven wat betreft de tijdsbepaling), E.Lb, E.II, G.III.e en I.

VEROORDEELT EERSTE BEKLAAGDE:

- hoofdens de vermengde feiten B.I.b, B.I.c, B.I.d, B.Lc, B.I.f (zoals heromschreven), B.I.g (zoals heromschreven), B.I.h (zoals heromschreven), B.I.i (zoals heromschreven), B.II, C.II, D (zonder verzwarende omstandigheid van blijvende ongeschiktheid), E.I.a, E.III, E.I, F.n, G.I, G.II, G.III.a, G.III.b, G.III.c ((met verzwaring slagen aan minderjarige), G.III.d, H.I en H.II:

- tot een hoofdgevangenisstraf van **DRIE JAAR**

en

- tot een geldboete van **TWEEHONDERD VIJFTIG euro.**

*Aangezien eerste veroordeelde vroeger geen enkele veroordeling tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden heeft opgelopen;
dat in die omstandigheden een genademaatregel van aard is om de*

verbetering van deze veroordeelde te doen verhoplen;

Beveelt dat bij toepassing en binnen de perken van artikel 8 der wet van 29 juni 1964, gewijzigd door artikel 4 van de wet van 10 februari 1994, de tenuitvoerlegging van de hoofdgevangenisstraf uitgesproken ten laste van veroordeelde, wordt uitgesteld voor een termijn van drie jaar vanaf heden.

Verplicht eerste veroordeelde als bijdrage voor de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, tot het betalen, van een bijdrage van 25 EUR, bij toepassing van artikel 1 van de wet van 5 maart 1952, gewijzigd door de wet van 7.2.2003, (B.S.25.2.2003) en het KB van 22.12.2003, vermeerderd is met 45 decimes en gebracht op **137,50 euro**.

Verplicht **eerste** veroordeelde tot betaling van **3/4 van** de kosten van het geding belopende **in totaal 2717,92 euro** (de kosten een en ondeelbaar zijnde) en, bij toepassing van artikel 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, gewijzigd door het Koninklijk Besluit van 23 december 1993 en het KB van 11 december 2001, tot een vergoeding van **25 euro**.

Legt 1/4 van de kosten van het geding ten laste van de Staat.

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 der wet van 5 maart 1952 gewijzigd door de wet van 26 juni 2000 de geldboete vermeerderd wordt met 40 decimes, zodat die geldboete 1520,00 euro bedraagt.

Bepaalt de duur van de gevangenisstraf waardoor de geldboete vervangen kan worden, bij gebrek aan betaling binnen een termijn vermeld in artikel 40 van het strafwetboek, op 75 dagen voor de geldboete;

-OoO-

Rechtdoende over de vordering van de burgerlijke partij:

P. S.:

Gelet op de vrijspraak van eerste beklaagde voor de tenlasteleggingen A en C.I, is de rechtbank zonder rechtsmacht om kennis te nemen van deze vordering.

Verwijst de burgerlijke partij tot de kosten van haar aanstelling.

Rechtdoende over de vordering van de burgerlijke partij: Het Centrum voor gelijkheid van kansen en racisme:

Gelet op de vrijspraak van eerste beklaagde voor tenlastelegging I, is de rechtbank zonder rechtsmacht om kennis te nemen van deze vordering. Verwijst de burgerlijke partij tot de kosten van haar aanstelling.

Rechtdoende over de vordering van de burgerlijke partij:

K. M.:

Gelet op de vrijspraak van eerste beklaagde voor tenlastelegging I.I, is de rechtbank zonder rechtsmacht om kennis te nemen van deze vordering, wat betreft deze tenlastelegging.

Wat betreft de burgerlijke partijstelling aangaande de tenlasteleggingen B.II en G.II, verklaart deze ontvankelijk en gedeeltelijk gegrond.

Veroordeelt eerste beklaagde om aan de burgerlijke partij te betalen, als schadevergoeding, de som van duizend (1.000) euro definitief te vermeerderen met de vergoedende intresten vanaf 11 februari 2003 tot op heden, en vanaf heden met de gerechtelijke intresten en de kosten.

Wijst het anders- en meergevorderde af.

Rechtdoende over de vordering van de burgerlijke partij:

U. E.:

Gelet op de vrijspraak van eerste beklaagde voor tenlastelegging I.II, is de rechtbank zonder rechtsmacht om kennis te nemen van deze vordering, wat betreft deze tenlastelegging

Wat betreft de burgerlijke partijstelling aangaande de tenlasteleggingen B.II en D, verklaart deze ontvankelijk en gedeeltelijk gegrond.

Veroordeelt eerste beklagde om aan de burgerlijke partij te betalen, als schadevergoeding, de som van tweeduizend (2.000) euro definitief te vermeerderen met de vergoedende intresten vanaf 11 februari 2003 tot op heden, en vanaf heden met de gerechtelijke intresten en de kosten.

Wijst het anders- en meergevorderde af.

Rechtdoende over de vordering van de burgerlijke partij:

R. M.:

Gelet op de vrijspraak van eerste beklagde voor tenlastelegging I.II, is de rechtbank zonder rechtsmacht om kennis te nemen van deze vordering, wat betreft deze tenlastelegging.

Gelet op de vrijspraak van tweede beklagde voor tenlastelegging E.III, is de rechtbank zonder rechtsmacht om kennis te nemen van deze vordering ten opzichte van tweede beklagde.

Verklaart de vordering van de burgerlijke partij tegen tweede beklagde, wat betreft tenlastelegging B.II onontvankelijk.

Wat betreft de burgerlijke partijstelling aangaande de tenlasteleggingen B.II en E.III tegen eerste beklagde, verklaart deze ontvankelijk en gedeeltelijk gegrond.

Veroordeelt eerste beklagde om aan de burgerlijke partij te betalen, als schadevergoeding, de som van duizendvijfhonderd (1.500) euro definitief te vermeerderen met de vergoedende intresten vanaf 11 februari 2003 tot op heden, en vanaf heden met de gerechtelijke intresten en de kosten.

Wijst het anders- en meergevorderde af.

Rechtdoende over de vordering van de burgerlijke partij:

A. F.:

Gelet op de vrijspraak van eerste beklagde voor tenlastelegging I.I, is de rechtbank zonder rechtsmacht om kennis te nemen van deze vordering wat betreft deze tenlastelegging.

Gelet op de vrijspraak van tweede beklagde voor tenlastelegging E.III, is de rechtbank zonder rechtsmacht om kennis te nemen van deze vordering ten

opzichte van tweede beklagde.

Verklaart de vordering van de burgerlijke partij tegen tweede beklagde, wat betreft de tenlasteleggingen B.II en H.II onontvankelijk.

Wat betreft de burgerlijke partijstelling aangaande de tenlasteleggingen B.II, E.III en H.II tegen eerste beklagde, verklaart deze ontvankelijk en gedeeltelijk gegrond.

Veroordeelt eerste beklagde om aan de burgerlijke partij te betalen, als schadevergoeding, de som van **duizendvijfhonderd (1.500) euro definitief** te vermeerderen met de vergoedende intresten vanaf 11 februari 2003 tot op heden, en vanaf heden met de gerechtelijke intresten en de kosten.

Wijst het anders- en meergevorderde af.

Rechtsdoende over de vordering van de burgerlijke partij:

U. K.:

Gelet op de vrijspraak van eerste beklagde voor tenlastelegging I.II, is de rechtbank zonder rechtsmacht om kennis te nemen van deze vordering, wat betreft deze tenlastelegging.

Gelet op de vrijspraak van tweede beklagde voor tenlastelegging E.III, is de rechtbank zonder rechtsmacht om kennis te nemen van deze vordering ten opzichte van tweede beklagde.

Verklaart de vordering van de burgerlijke partij tegen tweede beklagde, wat betreft de tenlasteleggingen B.II en H.I onontvankelijk.

Wat betreft de burgerlijke partijstelling aangaande de tenlasteleggingen B.II, E.III en H.I tegen eerste beklagde, verklaart deze ontvankelijk en gedeeltelijk gegrond.

Veroordeelt eerste beklagde om aan de burgerlijke partij te betalen, als schadevergoeding, de som van duizendvijfhonderd (1.500) euro definitief te vermeerderen met de vergoedende intresten vanaf 11 februari 2003 tot op heden, en vanaf heden met de gerechtelijke intresten en de kosten.

Wijst het anders- en meergevorderde af.

Rechtsdoende over de vordering van de burgerlijke partij:

V. D. V. J.

Stelt vast dat de burgerlijke partij J. V. D. V. thans geen eis meer stelt en verwijst deze tot de kosten van haar aanstelling.

-OoO-

Alles wat voorafgaat is, overeenkomstig de bepalingen der wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, in de Nederlandse taal geschied.

Aldus gevonnist en uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf april tweeduizend en zeven.

AANWEZIG:

M. Vyncke,	Ondervoorzitter voorzitter van de kamer, rechter,
L. Potargent,	rechter,
J. Daenen,	rechter,
E. Natus,	substituut-procureur des Konings,
S. De Ridder,	griffier.